شبیه سازی ایجاد امواج باد تحت تاثیر استهلاک ناشی از بسترریزدانه در خلیج

دیلم فاطمه عامری'، سید عباس حق شناس ^۲ و سر مد قادر ^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، ایران ^۲ استادیار، گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، ایران ۲ دانشیار، گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۳/۰۳، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۶/۱۵)

چکيده

تأثیر لایه گلی نرم بر روند تشکیل امواج ناشی از باد در آبهایی که عمق کم و میانی دارند، در خلیج دیلم به کمک مدل عددی-طیفی SWAN بررسی شده است. بندر دیلم در شمال غربی خلیج فارس واقع شده است و به شدت تحت تأثیر انباشتههای ریزدانه و گل سیالی است که بیشتر برخاسته از اروندرود است. نتیجه عبور امواج سطحی از روی بستر تشکیل یافته از ریزدانههای چسبنده، کاهش ارتفاع موج در امتداد خط انتشار موج است. صحتسنجی با کمک دادههای اندازه گیری میدانی موجود در خلیج دیلم برای فوریه و مارس سال ۲۰۰۷ انجام گرفته است. شبیه سازی اولیه با مدل SWAN بدون اعمال اثر لایه گل سیال، تمایل فراتخمین برای ارتفاع موج مشخصه را نشان می دهد. افزایش زبری بستر برای بهبود نتایج شبیه سازی موج، استهلاک بیشتر برای ارتفاع موج مشخصه با فرکانس های پایین تر از ۲۰/ را نشان می دهد و روی امواج با فرکانس بالاتر تأثیر زیادی دیده نمی شود. در مطالعات میدانی، استهلاک امواج برای امواج با فرکانس های بالاتر مشاهده شده است. در شبیه سازیهای انجام شده، دقت مناسب شبیه سازی با ستفاده از پارامترهای مختلف مدل و استفاده از فرایند کالیبراسیون محقق نشد؛ لذا پس از اعمال اثر لایه گل سیال در مدل نسل سوم ایجاد و انتشار امواج با فرکانس های نه است. در شد؛ لذا پس از اعمال اثر لایه گل سیال در مدل نسل سوم ایجاد و انتشار امواج با فرکانسهای نهایی با اعمال در شد؛ لذا پس از اعمال اثر لایه گل سیال در مدل نسل سوم ایجاد و انتشار امواج هنتایج شبیه سازی های نهایی با اعمال در شید سازی ایجاد و انتشار امواج روی سوا در زدانه گلی دلالت دارد.

واژههای کلیدی: امواج ناشی از باد، شبیهسازی امواج، مدل SWAN، سواحل ریزدانه گلی، اندر کنش موج و لایه گل سیال، استهلاک امواج

sghader@ut.ac.ir

۱ مقدمه

تفاوتي که شبيهسازي امواج در نواحي عميق (درياي آزاد) با نواحی کمعمق دارد، در اختلاف اثر ناشی از عمق است. در نواحی عمیق، انرژی بین باد و موج، اندرکنش چهارگانه موج-موج و اتلاف انرژی مهمترین منابع تأثیرگذار در معادلات ایجاد موج هستند (کومن و همکاران، ۱۹۹۴). در انتقال موج به نواحی کمعمق و بینابینی، سازوکارهای آب کمعمق همانند زبری بستر، شکست، انتشار و استهلاک انرژی و نیز اندرکنشهای غیرخطی اهمیت مییابند. تأثیر عمق بر امواج ناشی از باد شامل استهلاک در اثر شیب یا کمعمق شدگی، اندرکنش های غیرخطی موج-موج سه گانه یا اندرکنش،های موج-موج غیرخطی چهارگانه خواهد بود. بهطورکلی، پیچیدگی ناحیهای که رشد امواج در آن شبیهسازی میشود، میتواند بر نحوه شکلگیری امواج مؤثر باشد. در آبهای کمعمق، پیچیدگیهای ناشی از عمقسنجي مي تواند به دليل بستر نرمي باشد كه اقليم موج را تحت تأثیر قرار میدهد. در مناطقی که بستر نرم دارند، امواج بزرگ، موجب تشکیل گل سیال در لایه فوقانی بستر میشوند و انتقال جرم در گل سیال تحت تأثیر مداوم موج و نیروی گرانش صورت می گیرد. در این حالت اثر رسوخ اوربیتالهای موج به درون لایه گل سیال و انتقال انرژی به درون این لایه پس از تشکیل آن، موجب استهلاک انرژی و افت ارتفاع موج میشود. این اندرکنش باعث انتقال جرم در لایه رسوبی نیز میشود.

مثالهای متعددی از سواحل ریزدانه در سراسر دنیا یافت میشود که اغلب در نزدیکی رودهای بزرگ واقع شدهاند و از جمله آنها میتوان به خلیج سانفرانسیسکو، بخشهایی از خلیج چاسپیک و سواحل غربی لوئیزیانا در ایالات متحده آمریکا، سواحل غربی شبهجزیره مالزی، سواحل سورینام، سواحل کازینو در جنوب شرق برزیل، سواحل شمال شرق چین و خلیجهای توکیو و آریکیا در

ژاپن اشاره کرد. رسوبات ریزدانه و سواحل پوشیده از این رسوبات در مناطق متعددی از سواحل ایران نیز یافت میشوند. در ایران مهم ترین بخشی که تحت تأثیر رسوبات چسبنده قرار دارد، سواحل جنوب غربی در حاشیه خلیج فارس است. به طور کلی، بخش شمال غربی خلیج فارس به شدت تحت تأثیر رسوبات ریزدانه برخاسته از اروندرود قرار دارد و بندرهایی چون هندیجان، ماهشهر و بندر امام روی چنین بستری واقع شدهاند. در سواحل هندیجان و بندر دیلم، ضخامت لایه گل سیال تا ۲۰ متر نیز دیده شده است که اثر این رسوبات باید در بررسی اقلیم امواج لحاظ شود.

استهلاک زیاد موج از مهمترین شاخصهای سواحل ریزدانه است که هیدرودینامیک آن را از سواحل غیر ریزدانه متمایز میسازد. اغلب در اثر این استهلاک انرژی، امواج در چنین سواحلی بدون شکست به ساحل میرسند. این پدیده، اقلیم موج را تحت تأثیر قرار میدهد. همچنین باید توجه داشت که برای تخمین شرایط واقعی دریا، استهلاک انرژی ناشی از اندرکنش با بستر نرم در شبیهسازی عددی ایجاد امواج اهمیتی دوچندان مییابد. تغییرات مورفودینامیکی سواحل ریزدانه نیز که از اهمیت بسزایی برخوردار است، متأثر از این پدیده و ماهیت پیچیده اندرکنش موج و رسوبات ریزدانه است.

با عبور امواج سطحی از روی بستر تشکیلیافته از ریزدانههای چسبنده، دو پدیده کاهش انرژی موج در امتداد خط انتشار موج و انتقال جرم در لایه گل سیال اتفاق میافتد. درباره اندرکنش موج و بستر نرم، مطالعات متعددی انجام شده است که از آن جمله میتوان به مطالعات گید (۱۹۵۸)، دارلیمپر و لیو (۱۹۷۸)، شرمت و استون (۲۰۰۳)، الگار و رابنهایمر (۲۰۰۸)، سافاک و همکاران (۲۰۱۳)، بیرامزاده و سیادت موسوی (۲۰۱۸) و شمس نیا و همکاران (۲۰۱۹) اشاره کرد. این مطالعات اغلب به بررسی تحلیلی این فرایند پرداختهاند. بررسیهای

میدانی نیز نقش مهمی در شناسایی فرایندهای در گیر در انتشار امواج در محیطهای ساحلی ریزدانه واقعی ایفا میکنند. از مهم ترین گزارشها میتوان به نتایج پژوهشهای تویمان و سوهایدا (۱۹۷۸)، ولز و کمپ (۱۹۸۶)، الگار و رابنهایمر (۲۰۰۸)، راجرز و هلند (۲۰۰۹)، حقشناس و سلطانپور (۲۰۰۹)، شرمت و همکاران (۲۰۱۱)، وینترورپ و همکاران (۲۰۱۲)، ترایکوسکی و همکاران (۲۰۱۵)، ساهین و همکاران (۲۰۱۳)، سافاک (۲۰۱۶) و سلطانپور و همکاران (۲۰۲۰) اشاره کرد. نتایج مطالعات میدانی از دو جنبه عمومی و خاص منطقه موردنظر حائز اهمیت است؛ به این معنی که استفاده هستند، هرچند به دلیل تفاوت در خصوصیات بستر و اقلیم امواج، شناخت فرایندهای در گیر در هر محل به اندازه گیریهای مخصوص در آن منطقه نیازمند است.

تعیین عمق لایه گل سیال نیز که برای تحلیل شرایط واقعی ضروری است، به مشخصات موج و خصوصیات بستر ریزدانه بستگی دارد. خصوصیات رسوبات ریزدانه بيشتر با اندازه، تركيبات و خواص خميري آنها تعيين میشود. ترکیبات بستر ریزدانه اغلب در سواحل و مصبها شامل ترکیبی از مواد معدنی و بیوشیمیایی است. مواد معدنی خود شامل ترکیباتی از انواع کانی های رسی و غیررسی (کوارتز و کربنات) است. نسبت ترکیبات آلی و غیرآلی برای رسوبات ساحلی با توجه به شرایط مکانی و فصلی متغیر است. پارامترهای دخیل در خصوصیات بستر ریزدانه، یکی اندازه ذرات است که برای بسترهای گلی کمتر از ۲۰ میکرومتر است و دیگری اندازه نیروهای الكتروشيميايي بين ذرات است كه خود، تابعي از بافت کانیشناسی و خصوصیات آب دریا است. از مهمترین پارامترهای مؤثر در رفتار رئومتری رسوبات، درجه حرارت، میزان شوری، میزان PH، درصد رطوبت، غلظت و چگالی و نیز میزان رسوبات آلی و کربناتی است. با تمام

این تفاصیل، ضخامت لایه گل سیال نمی تواند مستقل از شرايط محلي فرض شود. علاوهبراين، ضخامت لايه گل سیال حتی در یک محدوده هم، یکنواخت نیست. در بيشتر پژوهش،ها، ضخامت لايه گل سيال را پارامتري معلوم و از پیش مفروض درنظرمی گیرند؛ حالآنکه در فرایند اندرکنش موج با بستر ریزدانه، آگاهی از ضخامت واقعی لایه گل سیال اهمیت فراوان دارد. یکی از روشهای تخمین پارامترهای لایه رسوب چسبنده (مانند ضخامت لایه رسوب و لزجت آن)، استفاده از ویژگیهای موج مستهلکشده میباشد که با کمک مدلهای معکوس انجام می گیرد. در این زمینه می توان به مطالعات تحویلداری و کیهاتو (۲۰۱۱) و هسو و همکاران (۲۰۱۳) اشاره کرد. از مهمترین مطالعات انجامشده در جهت شبیهسازی فرایند سیال شدن بستر و تعیین ضخامت آن می توان به مطالعات یاماموتو و همکاران (۱۹۷۸)، مهتا و همکاران (۱۹۹۵)، ون کسل و کراننبرگ (۱۹۹۸)، فودا و همکاران (۱۹۹۳)، چو (۱۹۸۹)، شاینو و همکاران (۲۰۱۷)، سامیکشا و همکاران (۲۰۱۷) و شاکیل و همکاران (۲۰۱۹) اشاره کرد. کارنیل و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهش خود با استفاده از جفت کردن مدل موج و رسوب سعی در تخمين اين فرايند داشتند.

اولین بار گید (۱۹۵۸) مطالعاتی را درباره شبیهسازی ارتفاع امواج روی بستر چسبنده نرم انجام داد. این مطالعات که منحصر به آبهای کم عمق بود، سامانهای دولایه را فرض می کرد که لایه بالایی، آب غیر گرانرو و لایه پایینی، گل سیالشده گرانرو (رسوبات ریزدانه) بود. بسیاری از نویسندگان مدل گید را ناکامل خواندهاند؛ چون اثر گرانروی را در لایه بالا و خاصیت ارتجاعی، تخلخل و انعطاف پذیری را در لایه پایین درنظرنمی گیرد. پس از آن، مدلهای دیگری مانند دارلیمپر و لیو (۱۹۷۸)، دی ویت مدلهای و ن جی (۲۰۰۰) ارائه شدند که در آنها مدل گید با لحاظ کردن گرانروی در لایه بالا و درنظر گرفتن اثر

لايه بالا (آب) با گرانروي كمتر است كه ميزان تراكم لايه گل سیال در آن کمتر است. برای حل معادله تکانه (مومنتوم) حاکم بر هرکدام از لایههای این سامانه، یک سری فرضیات با هدف سادهسازی حل درنظر گرفته می شود. روش گید (۱۹۵۸) اولین مطالعهای است که با فرض هیدرواستاتیک بودن فشار، رابطه انتشار را برای آب کمعمق به روش صریح حل میکند. در مدل گرانرو ان جی (۲۰۰۰)، لایه رسوب چسبنده بهصورت لایهای ناز ک هممرتبه با ضخامت لایه مرزی رسوب فرض می شود. در این مدل استهلاک موج که در مدل موج SWAN اعمال شده، از جمله شتاب قائم و انتقال غیرخطی در معادله تکانه صرفنظر شده است و با درنظرگرفتن شرایط هیدرواستاتیک فشار، رابطه انتشار به روش صریح حل میشود. حل صریح یکی از برتریهای این روش است. در روش کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) نیز که ادامه مدل ان جی (۲۰۰۰) است، از جملات انتقال غیرخطی و تنش برشی در معادله تکانه افقی و قائم برای لایه آب و رسوب صرفنظر شده است و با درنظرگرفتن شرایط هیدرواستاتیک فشار، معادله انتشار به روش ضمنی حل میشود. رابطه کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) در عین سادگی، از لحاظ محاسباتی پرهزینه است. سیادت موسوی و همکاران (۲۰۱۲) نیز یک رابطه انتشار ضمنی و هیدرواستاتیک را نیز برای مدل SWAN ارائه کردهاند که اصلاحاتی است بر روابط کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱). باوجود این، اثرهای پیچیده ناشی از اندرکنش امواج با بستر ریزدانه در مدلهای ایجاد امواج کمتر بررسی شده است؛ ازاینرو، در تحقیق حاضر سعی شده است تا به شبيهسازي ايجاد امواج در حالت وجود استهلاك ناشي از اندرکنش با بستر گلی پرداخته شود. در این راه با به کارگیری مدل عددی-طیفی موج SWAN، شبیهسازی ايجاد امواج در سواحل ريزدانه خليج ديلم، واقع در بخش شمال غرب خلیج فارس انجام شده است و بررسی اثر

هیدرواستاتیکی در هر دو لایه توسعه یافت. همچنین برای بررسی واقع بینانه اثر ناشی از سیالهای غیر نیوتنی گرانرو، نظریههای زیادی برای استهلاک ناشی از گل سیال ارائه شده است که از جمله آنها می توان به نظریه مک پرسون (۱۹۸۰) با فرض لایه ویسکوالاستیک، نظریه می و لیو (۱۹۸۷) با فرض لایه بینگهام-پلاستیک و نظریه یاماموتو و همكاران (۱۹۷۸) با فرض لایه پروالاستیک اشاره کرد. در سال،های اخیر، برخی مطالعات به گنجاندن مؤلفه اتلاف ناشی از لایه گل سیال در معادلات انتشار امواج براي حل فازي (حل در حوزه زمان) و ميانگين فازي (حل در حوزه طيف) پرداختهاند که از ميان آنها مي توان به پژوهش کیهاتو و همکاران (۲۰۰۷)، وینترورپ و همکاران (۲۰۰۷)، راجرز و هلند (۲۰۰۹)، کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) و شرمت و همکاران (۲۰۱۱) اشاره کرد. در مطالعه راجرز و هلند (۲۰۰۹)، از مدل موج SWAN (بویج و همکاران، ۱۹۹۹) برای انتشار امواج در منطقه کازینو برزیل با درنظر گرفتن اتلاف در اثر گل سیال (کراننبرگ و همکاران،۲۰۱۱) استفاده شده است. اگر از استهلاک ناشی از بستر ریزدانه چشمپوشی شود، نتایج مطالعات انجامشده گرایش به فراتخمین ارتفاع امواج دارند. در جهت رفع این نقیصه، از نتایج تحقیق کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) در ایجاد مدلی استفاده شده است که استهلاک ناشی از اندرکنش امواج با لایه بستر نرم را در معادلات امواج لحاظ مي كند (SWAN-mud). در اصل، توسعه مذکور بر مبنای مدل نسل سومی تولید امواج SWAN شکل گرفته است و استهلاک امواج در اثر اندرکنش با رسوبات ریزدانه به کمک یک مدل دولایه آب (غیرگرانرو و هیدرواستاتیک) و رسوبات ریزدانه (گرانرو و هیدرواستاتیک) شبیهسازی می شود. مدل هایی که اثر اندر کنش سیال گرانرو با امواج را بررسی می کنند، اغلب بهصورت یک سامانه دولایه فرض میشوند که شامل لایه پایین (گل سیال) با گرانروی زیاد و چگال و

ناشی از بستر نرم گلی نیز با فعالسازی ساختار تعبیه شده در مدل، مد نظر قرار گرفته است. ارزیابی ها در محدوده آب کم عمق صورت پذیرفته و بهبود نتایج شبیه سازی های اولیه، که بدون اعمال اثر لایه گل سیال انجام شده بود، ضمن اعمال این اثر در مدل ایجاد امواج ارزیابی شده است. صحت سنجی شبیه سازی ها به کمک داده های حاصل از مطالعات میدانی برای یک بازه زمانی ۳۷ روزه در فوریه و مارس ۲۰۰۷ (حق شناس و سلطان پور، ۲۰۱۱) انجام شده است.

۲ روششناسی مطالعه حاضر

مطالعه حاضر، شبیه سازی طیفی تولید امواج ناشی از باد را در حالت وجود بستر ریزدانه گلی به کمک مدل عددی-طیفی موج SWAN بررسی می کند. بهره گیری از شبکه محاسباتی نامنظم، اعمال واداشت باد و همچنین اعمال اثر ناشی از بستر نرم گلی از مهم ترین مشخصات این مطالعه است. این شبیه سازی به صورت بررسی موردی تولید امواج ناشی از باد در خلیج دیلم انجام شده است. در گام اول RA5 برای راهاندازی مدل، از داده های باد باز تحلیل ERA5 مرکز ECMWF استفاده و برای تدقیق مدل در گام بعدی، بهبود نتایج با کمک داده های میدان باد حاصل از مدل

هواشناسی میانمقیاس WRF در منطقه خلیج دیلم و اعمال اثر لایه گل سیال بررسی شده است. سعی شده است نتایج اولیه شبیه سازی های امواج را که بدون در نظر گرفتن اثر اندر کنش لایه گل سیال در شکل گیری موج اجرا شده بود، با فعال کردن اثر ناشی از بستر گلی نرم تعبیه شده در مدل صحت سنجی شود؛ از این رو، نخست مدل موج در شرایط متفاوت در محدوده خلیج فارس اجرا و سپس برای پارامترهای اندازه تفکیک مکانی شبکه محاسباتی، ضریب زبری بستر و ضرایب سفیدک موج واسنجی شد و سعی بهینه برای اجرای مدل در منطقه مورد مطالعه فراهم و آنگاه مدل در این شرایط اجرا شد. سپس نتایج شبیه سازی برای ارتفاع موج شاخص در ایستگاه های موجود، برای ارتفاع موج شاهداتی مقایسه شد. نتایج شبیه سازی با نتایج مشاهداتی مقایسه شد.

۳ معرفی منطقه مورد مطالعه

رسوبات ریزدانه در نواحی شمال غرب خلیج فارس بهوفور یافت میشوند. چنانچه از عکس ماهوارهای شکل ۱–الف برمیآید، ناحیه وسیعی در این منطقه تحت

شکل ۱. (الف) منطقه موردمطالعه واقع در شمال غربی خلیج فارس که بیشتر تحت تأثیر رسوبات اروندرود است. (ب) محدوده محاسباتی و پربندهای عمق_اسنجی منطقه موردمطالعه. عمقسنجی برحسب متر است. (ج) قسمتی از شبکه بیساختار برای منطقه موردمطالعه. کمترین فاصله شبکهای در مناطق کم عمق ۲۰۰ متر و در قسمتهای عمیق میانه خلیج فارس ۹ کیلومتر است.

شکل ۲. گلباد برای بازه ۳۷ ساله (۲۰۲۰–۱۹۸۳). دادههای باد ۱۰ متری ERA5 از مرکز اروپایی ECMW برای نقطهای با مختصات ۳۰ و ۴۹/۷۵ درجه و با تفکیک افقی ۲/۰ درجه است.

تأثیر رسوباتی قرار دارد که رودخانهها، بهویژه اروندرود (واقع در مرز ایران و عراق) به دریا حمل می کنند. انباشتههای ریزدانه که بهصورت کلی از رس نرم تا بسیار نرم تشکیل یافته، خلیج دیلم با مشخصات جغرافیایی ۳۰/۷۰ عرض شمالی و ۴۹/۴۶۰ طول شرقی را فرا گرفته است. علیرغم شرایط ساحلی دشوار حاکم بر منطقه، این ناحیه ساحلی به علت وجود منابع گرانبهای شیلاتی از دیگر، از اهمیت زیادی برخوردار است. در این منطقه، دیگر، از اهمیت زیادی برخوردار است. در این منطقه، سست ریزدانه و چسبنده شکل می گیرد و درنتیجه، در بیشتر اوقات، شکست موج در منطقه مشاهده نمی شود و امواج قبل از رسیدن به ساحل مستهلک می شوند.

۴ اطلاعات موردنیاز جهت شبیهسازی

جهت صحتسنجی نتایج شبیه سازی، از داده های اندازه گیری موجود برای دو ایستگاه در محدوده خلیج دیلم استفاده شده است (شکل ۱). عملیات اندازه گیری میدانی در محدوده ساحلی بندر هندیجان در بازه ۲۰ فوریه تا ۲۸ مارس ۲۰۰۷ برابر با اسفندماه ۱۳۸۵ تا فروردین ماه ۱۳۸۶ به انجام رسیده است. با به کار گیری دو دستگاه موجنگار ADP، طیف جهت مند امواج

و مقطع قائم جریان در دو ایستگاه، یکی نزدیک ساحل به عمق ۲/۵ متر و دیگری دور از ساحل به عمق ۱۰ متر، هر دو نسبت به CD، ثبت شده است. نمونهبرداری از رسوبات بستر در ۲۸ نقطه و در امتداد سه خط پایش انجام پذیرفته است (حقشناس و سلطان پور، ۲۰۱۱). محل ایستگاههای اندازه گیری در شکل ۱-ج نشان داده شده است.

اطلاعات میدان باد شامل سرعت و جهت آن در طول دوره اجرای مدل برای حوزه خلیج فارس اعمال شده است. دادههای باد مورد استفاده جهت شبیهسازیهای اولیه با کمک دادههای ERA5 باز تحلیل از مرکز ECMWF بهدست آمده است. برای شبیهسازیهای نهایی در این پژوهش جهت واداشت باد، از دادههای باد نتایج شبیهسازی بهدست آمده از مدل WRF، متشکل از شبکه افقی با تفکیک مکانی ۲۰/۰ درجه و با تعداد نقاط افقی با تفکیک مکانی ۱۳۰/۰ درجه و با تعداد نقاط اطلاعات بیشتر به پژوهش قادر و همکاران (۱۳۹۵ و ۱۰۱۶) مراجعه شود.

برای حصول درک بهتر از اقلیم امواج و میدان باد حاکم بر منطقه مورد مطالعه، گلباد و گلموج برای بازه ۳۷ ساله از ۱۹۸۳ تا ۲۰۲۰ رسم شده است (شکلهای ۲ و ۳). در این شکلها از دادههای میدان باد و موج بازتحلیل

ERA5 از مرکز ECMWF استفاده شده است. تفکیک مکانی برای داده های باد ۲۵/۰ و برای امواج ۵/۰ درجه است. بر همین اساس و با توجه به تفکیک داده ها، سعی شد تا از نزدیک ترین نقطه به ایستگاه اندازه گیری برای رسم گلموج و گلباد استفاده شود. به طور کلی بادهایی که بیشتر منطقه خلیج فارس را تحت تأثیر خود قرار می دهند عبارت اند از: باد شمال؛ باد قوس؛ باد سهیلی و باد نعشی. در این بین، باد شمال و باد قوس در منطقه مورد بررسی بیشتر می وزند. بادهای دریایی خلیج فارس را که اغلب در تمام مدت سال از سوی شمال غرب می وزند، باد شمال و بادهایی را که از جهت جنوب – جنوب شرق می وزند باد قوس می نامند. همان طور که در گل باد شکل می وزند باد قوس می نامند. همان طور که در گل باد شکل شمال و باد قوس می نامند. همان طور که در گل باد شکل شمال و باد قوس است.

در بررسی گل موج رسم شده برای همان بازه (شکل ۳)، انتظار می رود جهت موج غالب، در جهت شمال غرب و جنوب-جنوب شرق (در راستای بادگیر) باشد؛ اما چنانچه مشاهده می شود، راستای موج حدی با راستای بیشینه سرعت باد یکی نیست و این از آن روست که در سایه بودن و ابعاد محدود موجگاه خلیج دیلم برای رشد امواج ناشی از باد شمال، باعث شده است موج غالب در منطقه، موج

جنوب شرقی (ناشی از باد قوس) باشد و امواج شمال غربی نسبت به امواج جنوب شرقی فرصت رشد نیابند.

دادههای عمق سنجی عمومی در محدوده خلیج فارس برای نواحی ساحلی از دادههای سازمان نقشه برداری کشور (NCC) تهیه شده است و در مواردی که دادههای اندازه گیری عمق سنجی از مرجع نخست (NCC) موجود نبوده، از دادههای ETOPO1 برای نواحی عمیق استفاده شده است. در شکل ۱ عمق سنجی منطقه دیده می شود.

۵ شبیهسازی عددی ۵ مدل موج

مدل SWAN (بویج و همکاران، ۱۹۹۹)، مدل موج نسل سومی برای دستیابی به بر آوردهای واقع گرایانه پارامترهای موج در نواحی فراساحلی، ساحلی، دریاچهها و دهانههای رودخانههای بزرگ است. گفتنی است نتایج شبیه سازی ها به میدان باد ورودی، شرایط بستر و جریان پس زمینه وابسته است. مدل SWAN را می توان در هر مقیاس و برای امواج گرانشی سطحی ناشی از باد استفاده کرد. این مدل بر مبنای معادله تعادلی کنش موج با درنظر گرفتن اثر چشمهها (منابع افزاینده انرژی موج) و چاهها (منابع کاهنده انرژی موج) توسعه یافته است. از نسخه ۲۱/۳۱ مدل

شکل ۳. گل موج برای بازه ۳۷ ساله (۲۰۲۰-۱۹۸۳). دادههای موج ERA5 از مرکز اروپایی ECMW با مختصات ۳۰ و ۵۰ و با تفکیک افقی ۰/۵ درجه است.

SWAN جهت شبیهسازی طیفی امواج در محدوده خلیج دیلم استفاده شده است. شبیهسازی دوبعدی نامانا در مختصات کروی و حالت نسل سوم اجرا شده است. زمان محاسبه یا گام زمانی، دو دقیقه انتخاب شده و محدوده طیفی در قطاعهای ۱۰ درجه است.

شبکه محاسباتی استفاده شده، شبکه نامنظم با مشخصه های تعداد گره ۲۹۴۳، تعداد سلول ۴۰۴۴۲ و کمترین فاصله سلولی ۲۰۳۷۱ (برحسب درجه) و بیشترین فاصله شبکه ای ۲۰۸۸۱۷ (برحسب درجه) است. کمترین و بیشترین زاویه سلول ها برابر ۴۰ و ۱۳۵ درجه فرض شده است. شایان ذکر است بیشترین تعداد نحوه تنظیم ابعاد شبکه و دسته بندی ابعاد مختلف با پیروی از روش هیگن و همکاران (۲۰۰۶) انجام شده است. در این روش برای ناحیه عمیق، اندازه مبنا انتخاب شده است و نواحی کم عمق و ساحلی طی دو مرحله ریز شده اند. از مزایای استفاده از شبکه های بی ساختار برای حوزه ای با پیچید گی های عمق سنجی و جزیره های موجود و سواحل پیچیده، نمایش بهتر جزئیات منطقه است.

شبیه سازی برای بازه ۳۷ روزه اشاره شده در بخش ۴ انجام شده است. این شبیه سازی، جهت اندازه گیری های موج و جریان برای دو نقطه واقع در عمق ۲/۵ متری با مختصات عرض شرقی ۴۹/۷۸۳۰۶۸ درجه و طول شمالی ۲۹/۰۹۶ درجه و عمق ۱۰ متری با موقعیت مختصاتی عرض شرقی ۴۹/۸۴ و طول شمالی ۲۹/۹۲ درجه صورت گرفته است. واسنجی با مقایسه نمودار سری زمانی ارتفاع موج شاخص در این ایستگاهها با داده های اندازه گیری انجام شده است. واسنجی مدل برای پارامترهای تفکیک مکانی شبکه محاسباتی و پارامترهایی از قبیل اصطکاک بستر، شکست موج ناشی از کاهش عمق و نرخ استهلاک انرژی در اثر سفیدک موج انجام گرفته است. با توجه به موقعیت قرار گیری دستگاههای اندازه گیری، استهلاک

ناشی از اصطکاک بستر یا اندرکنش با بسترریزدانه و شکست موج ناشی از سفیدک موج اثر بیشتری بر نتایج داشتهاند.

استهلاک ناشی از اندر کنش با بستر ریزدانه با استفاده از توانایی بهنسبت جدید مدل استفاده شده در شبیه سازی ها مد نظر قرار گرفته است. این توانایی پیرو نتایج تحقیق کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) در ایجاد مدلی که استهلاک ناشی از اندرکنش امواج با لایه بستر نرم را در معادلات امواج لحاظ کند، به مدل SWAN افزوده شده است (SWAN-mud). در این مدل، استهلاک انرژی ناشی از اندرکنش موج و بستر نرم به تبعیت از روش حل مدل دولایه انجی (۲۰۰۰) محاسبه و مقدار بیشینه استهلاک مذکور و استهلاک ناشی از زبری بستر، در سمت راست معادله کنش موج لحاظ می شود و مابقی محاسبات به صورت معمول انجام می پذیرد. جزئیات بیشتر این روش در مقاله کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) ارائه شده است.

۵-۲ واسنجی مدل

هدف از واسنجی یک مدل عددی، تعیین شرایطی است که به کمک آن مدل مدنظر در آن شرایط، به شکل بهتری پدیده فیزیکی مورد نظر را شبیه سازی کند. پس از واسنجی، درستی عملکرد آن با کمک داده های اندازه گیری موجود ارزیابی می شود. در پژوهش حاضر، مبنای انتخاب دوره واسنجی، داشتن اطلاعات اندازه گیری مبنای انتخاب دوره واسنجی، داشتن اطلاعات اندازه گیری دوره مورد نظر است. در شکل ۴ به بررسی داده های اندازه گیری پرداخته شده است. در این بازه، سه طوفان مهم با ارتفاع موج بالغ بر یک متر در ایستگاه فراساحلی در طی دوره ۳۷ روزه اندازه گیری شناسایی (کادر رنگی عمودی در شکل ۴) و برای فرایند مذکور استفاده شده است. بزر گختر بودن دوره تناوب امواج، اندر کنش بیشتر

شکل ٤. نمودار مقایسهای برای مقادیر اندازهگیری در ایستگاه دور از ساحل در عمق ۱۰ متری و ایستگاه نزدیک ساحل در عمق ۲/۵ متری برای ارتفاع موج مشخصه، دوره تناوب و جهت موج اندازهگیری. سه کادر مشخصشده در شکل، رخدادهای طوفان با ارتفاع موج مشخصه بیش از یک متر را نشان میدهند.

با بستر را نتيجه مىدهد. تفاوت زياد ارتفاع امواج و استهلاک بالای انرژی موج طی رویدادهای حدی دیده میشود. تفاوت چشمگیر دوره تناوب امواج، مربوط به ضعف تجهیزات اندازه گیری مستقر در ایستگاه فراساحلی در مقایسه با ایستگاه ساحلی است، اما این تفاوت در عمل و طی رویدادهای طوفانی ناچیز است. گفتنی است تجهیزات مستقر در ایستگاه فراساحلی، برای ثبت کردن دوره تناوب کوتاهتر امواج در اعماق بالاتر است. بزرگترین رویداد طوفانی طی روزهای ۱۵ و ۱۶ مارس ۲۰۰۷ ثبت شده است و ارتفاع موج شاخص ثبتشده در ایستگاههای فراساحلی و نزدیک ساحل به ترتیب ۱/۳۹ و ۱/۰۴ متر بوده است که این خود دلالت بر استهلاک ۴۴٪ انرژی امواج در بین این دو ایستگاه دارد. بررسی تغییرات جهت موج طی بازه اندازه گیری برای هر دو ایستگاه فراساحلی و نزدیک ساحلی در شکل ۴ مشاهده میشود. جهت امواج در ایستگاه فراساحل در بازه گستردهای پخش شده است درحالی که در ایستگاه نزدیک ساحل، جهت های متعدد دیده نمی شود و دادههای امواج در بازه باریکتری پخش شدهاند. این موضوع مي تواند به پديده شكست امواج آب عميق نسبت

داده شود. همچنین در شکل ۴ مشاهده می شود که در هر دو ایستگاه، طی بازه اندازه گیری، امواج جنوب شرق غالب بودهاند. این نکته در نمودار گل موج بازه ۳۷ ساله در شکل ۳ نیز دیده می شود. شایان ذکر است که بادهای غالب شمال و غرب اصولاً امواج متناظری در بخش شمال غربی خلیج فارس ایجاد نمی کنند. در ضمن، همان گونه که در شکل ۱ دیده می شود، خلیج دیلم به صورت خاص در برابر امواج شمال غرب در سایه واقع شده است.

۵-۳ اجرای مدل

در شبیه سازی های اولیه با مدل SWAN، تنظیمات پیش فرض در حالت نسل سوم و رشد غیر خطی امواج برای رابطه های کومن (Komen)، جانسن (Janssen) و وستایسن (Westhuysen) در اجراهای جداگانه فعال شده است. نتایج شبیه سازی ایجاد موج برای ارتفاع موج مشخصه با داده های اندازه گیری برای ایستگاه ۱۰ متری مقایسه شده اند. با توجه به حاکم بودن شرایط آب با عمق میانی (intermediate water depth) در منطقه مورد بررسی، پدیده رشد، انتشار و انتقال امواج به صورت تو أمان

عامري و همكاران

شکل ۵. نمودار مقایسهای ارتفاع موج مشخصه جهت واسنجی و حساسیتسنجی مدل به ضریب سفیدک رأس موج. مقادیر اندازهگیری و شبیهسازی، استفاده از روابط کومن، وستایسن و جانسن را نشان میدهد.

در تعیین پارامترهای امواج دخیل خواهند بود و درنتیجه، رشد امواج و انتقال آنها بررسی شده است. نتایج این شبیهسازیها در شکل ۵ ارائه شده است. در بررسی نتایج شبیهسازیها فرض شده است که محدوده امواج کوتاهتر از نیم متر به شرایط دریای آرام تعلق دارد؛ بنابراین حالتهای موجناک برای امواج با ارتفاع بالای نیم متر درنظر گرفته شده است. با این توصیف، در بررسی نتایج مشاهده میشود رابطه جانسن برای کل محدوده اندازه گیری رخداد حدی بیشتری را نزدیک به مقادیر اندازه گیری تخمین زده است. با این حال، دو رابطه دیگر، اندازه گیری تخمین زده است. با این جال، دو رابطه دیگر،

تخمین زدهاند. درمجموع می توان گفت که هیچ کدام از این رابطهها به تنهایی برای کل بازه اندازه گیری موجود، نتایج پذیرفتنی ارائه ندادهاند و از فرایند واسنجی در این بخش، نتیجه مطلوبی جهت دستیابی به تخمینهای نزدیک به مقادیر اندازه گیری حاصل نشده است.

در ادامه، بر اساس نتایج بررسی ضریب سفیدک موج در بخش قبل، برای نرخ استهلاک انرژی در اثر سفیدک موج از تنظیمات جانسن استفاده شد و عملکرد مدل با ضرایب متفاوت جانسن برای دستیابی به نتایج بهینه کنترل شد (شکل ۴). در تنظیمات ضریب سفیدک موج رابطه جانسن، دو ضریب دخیل هستند. ضریب اول معرف نرخ

شکل ٦. نمودار مقایسهای ارتفاع موج مشخصه برای شبیهسازی با ضریب سفیدک موج رابطه جانسن. ضریب اول، معرف نرخ استهلاک در اثر سفیدک موج و ضریب دوم ضریب همبستگی به عدد موج را نشان میدهد.

شکل ۷. نمودار مقایسهای ارتفاع موج مشخصه برای ضریب زبری بستر، رابطه پیش فرض جانسواپ و افزایش ضریب پیش فرض.

استهلاک در اثر سفیدک موج (cds₁) و ضریب دوم (cds₁)معرف همبستگی ضریب سفیدک موج به عدد موج است . ثابت بودن ضریب cds₁ و افزایش ضریب cds₇، کاهش استهلاک ارتفاع موج را به دنبال دارد و افزایش ضریب cds₁ و ثابت بودن ضریب cds₁ به افزایش استهلاک موج منجر شده است. بررسی برای دو رخداد طوفان که ارتفاع موج مشخصه در آن بالای یک متر بوده است، در انتهای بازه اندازه گیری انجام گرفته است. در شکل ۶ چند نمونه منتخب از این مقایسهها را می توان مشاهده کرد. در جدول ۱ نیز جزئیات اجراها ارائه شده

از نتایج شبیه سازی ها با مقادیر مختلف ضریب سفید ک موج برای رابطه جانسن، ضرایب ۲/۶ = cds و ۲/۹ = cds به نسبت سازگاری بهتری را با نتایج مشاهداتی نشان داده اند که در ادامه به عنوان مشخصات برگزیده مدل مد نظر قرار گرفته است. به طور کلی، حساسیت سنجی نسبت به این ضرایب، تغییر چشمگیری را نشان نداده است. همچنان نتیجه نهایی حاصل از این بخش، تمایل به فرا تخمین برای ارتفاع موج مشخصه را نشان می دهد.

در گام بعد، سعی شده است به کمک اعمال اثر ضریب استهلاک زبری بستر، نتایج تا دستیابی به نتیجه مطلوب بهبود یابند. در بسیاری از پژوهشها، شبیهسازی اثر استهلاک امواج در اثر اندرکنش با لایه گل سیال، با تغییر

مقادیر زبری بستر انجام می گیرد. همان طور که در شکل ۷ نیز مشاهده می شود، زبری بستر تنها بر امواج با فرکانس پایین مؤثر است و بر امواج با فرکانس بالا اثر زیادی ندارد. ضریب اول مفروض، ضریب پیش فرض مدل برای رابطه جان سواپ (JONSWAP) است که رابطه نیمه-تجربی مشتق شده از طیف جان سواپ است. افزایش این ضریب با به کارگیری ضریب بووس و کومن (۱۹۸۳) ضریب با به کارگیری ضریب بووس و کومن (۱۹۸۳) محری محدود، معادل ۱۰۶۷ فرض شده است. برای رخداد حدی روزهای ۱۴ تا ۱۶ مارس، با تغییر این ضریب، تخمین حاصل بهبود یافته است. البته برای دو رخداد دیگر، همچنان تخمین ها دقت مناسبی ندارند. همچنین، همان طور که پیش تر نیز بیان شد، افزایش این ضریب تأثیر چشمداشتی را برای تمام دوره فرکانسی ندارد.

۶ ایجاد و انتشار امواج در حالت وجود استهلاک ناشی از اندرکنش موج با لایه گل سیال

شبیه سازی های اولیه شکل گیری موج در بخش پیشین، بدون درنظر گرفتن اثر گل سیال، نشان دهنده فرا تخمین بودن ارتفاع موج مشخصه بود. در این بخش، به منظور بهبود نتایج شبیه سازی برای اندر کنش امواج و لایه گل سیال فعال شده، از تنظیمات پایه مدل SWAN کراننبرگ و همکاران (۲۰۱۱) استفاده می شود. در این مدل،

	1	Physics/GEN3			گل		
 شماره		$Cds_{\gamma}/cds_{\gamma}$	delta/stpm	لايه (m)	rhom (kg/m ^r)	viscm(m [*] /s)	جانسواپ
١	كومن	۲/۳۶E-۵	٣/•YE-٣		•/• ? V		
۲	كومن	r/89E-d	۳/۰۲E-۳		۰/۰۳۸		
٣	وستايسن				۰/۰۳۸		
۴	كومن	۲/۳۶E-۵	۳/۰۲E-۳		۰/۰۳۸		
۵	جانسن	۴/۵	• /۵		۰/۰۳۸		
6	جانسن	۴/۵	•/1		۰/۰۳۸		
٧	جانسن	۲/۶	۰/۵		۰/۰۳۸		
٨	جانسن	۲/V	•/٩		۰/۰۳۸		
٩	جانسن	۲/V	•/٩	• / 1	14	•/•101	۰/۰۳۸
۱.	جانسن	۲/V	•/٩	• / 1	18	•/•٣•۴	۰/۰۳۸
11	جانسن	۲/V	•/٩	۰ /٣	171.	•/٢	۰/۰۳۸
١٢	جانسن	۲/۷	٠/٩	•/1	171.	•/۴	•/•٣٨

جدول ۱. مشخصات تعدادی از تنظیمات به کاررفته در اجراهای منتخب.

بر اساس نتایج مطالعات میدانی حقشناس و سلطان پور (۲۰۱۱) در مدل لحاظ شدهاند. نتایج ارزیابی ارتفاع موج شاخص برای تعدادی از شبیه سازی های منتخب و مقادیر اندازه گیری شده در شکل ۸ نشان داده شده است. با اعمال اثر لایه گل سیال در مدل، نتایج شبیه سازی های نهایی از همخوانی مطلوبی با مشاهدات میدانی بر خور دارند. در جدول ۱ جزئیات اجراهای منتخب ارائه شده است. پارامترهای تأثیرگذار در اندرکنش شکلگیری موج و لایه گل سیال، چگالی لایه سیال (ρ_{mud}) برحسب kg/m^۳، ضخامت لایه گل سیال برحسب متر و گرانروی جنبشی (v_{mud}) برحسب ^۲/s هستند. این پارامترها در قالب یک شبکه بیساختار به مدل معرفی شدهاند. در خصوص ضخامت لایه گل سیال، مدل برای محدوده ۱/۰ تا ۵/۰ متر واسنجی شده است. مقادیر پارامترهای مذکور

شکل ۸ نمودار مقایسهای ارتفاع موج مشخصه برای تنظیمات، ضریب زبری بستر پیشفرض جانسواپ، تنظیمات ضرایب سفیدک موج برای رابطه جانسن و اعمال اندرکنش لایه گل سیال. اعداد نشان داده شده در عنوان بهترتیب ضخامت لایه گل سیال برحسب متر، چگالی لایه گل سیال و گرانروی هستند. بهترین نتیجه برای شبیهسازی نمایش داده شده با مربع آبی توپر نشان داده شده است.

پيكربندى		C	Б	Б	р	C	р	
پارامترها	н	G	r	E	D	t	В	А
جذر میانگین مربعات خطا (RMSE)	۰/۲٦	•/YV	•/٢٥	•/٢٢	•/٢٦	•/77	•/٢٥	٠/٢
ضریب همبستگی (CC)	• /٨١	• /٨١	•/٨١	•/A•	•//1	۰/۸۱	•/٨١	٠/٧٩
اريبی (Bias)	-•/ \ •	-•/11	-•/•٩	-•/•٦	-•/ \ •	-•/•٦	-•/١٢	-•/•£
ضریب پراکندگی (SI)	• /VA	•/A•	•/\\	•/٦٥	• /VV	•/٦٥	۰/V٦	•/0٨

جدول ۲. سنجههای آماری مربوط به نمودار تیلور (شکل ۱۰) برای ارزیابی نتایج صحتسنجی اجراهای منتخب برای ارتفاع موج مشخصه.

لحاظ شده است.

شکل ۱۰ نمودار تیلور مربوط به ارزیابی ارتفاع موج مشخصه حاصل از شبیهسازی ها و مقادیر اندازه گیری را برای ایستگاه فراساحلی و در محدوده زمانی ۱۱ مارس تا ۲۸ آوریل نشان می دهد. جهت ارزیابی، نتایج تعدادی از شبیهسازی های منتخب از هر بخش بررسی شده است. در شکل دیده می شود که شبیهسازی بدون اعمال لایه گل سیال، فراتخمین شدن نتایج ارتفاع موج مشخصه را به دنبال دارد. نتایج شبیهسازی ها نشان می دهد که بدون فعالسازی اثر لایه گل سیال در مدل SWAN، ضریب همبستگی در محدوده بین ۱/۷۰ تا ۱/۸۰ است و برای شکل ۹ نمودار مقایسهای Q-Q ارتفاع موج مشخصه شبیه سازی و مقادیر اندازه گیری را ارائه می کند. گفتنی است در اندازه گیری های انجام شده برای موج با دستگاه محمتر از ۲۵/۰ هر تز ثبت شده اند. این واقعیت به کاهش دقت در تحلیل داده ها، به ویژه در شرایط دریای آرام منجر شده است. فعال سازی اثر لایه گل سیال، بهبود نتایج و نزدیک شدن آن به خط مرجع نمودار را نشان می دهد. همچنین در محاسبه مقدار ضریب پراکندگی در جدول ۲، کمترین پراکندگی مربوط به نتایجی است که اندر کنش موج با لایه گل سیال در مدل

شکل ۹. نمودار Q-Q مقایسه ارتفاع موج مشخصه شبیهسازیشده برای تنظیمات منتخب و مشاهدات در ایستگاه فراساحلی. دایرههای قرمز توپر معرف نتایج شبیهسازی با اعمال لایه گل سیال است که همخوانی مناسبی در آن حاصل شده است.

شکل ۱۰. نمودار مقایسهای تیلور ارتفاع موج مشخصه برای شبیهسازی و مقادیر اندازهگیری در ایستگاه دور از ساحل.

اجرای نهایی (A در شکل ۱۰) تمایل و نزدیکی بیشتر به دایره مرجع مشاهده میشود. مقادیر سنجههای آماری مربوط به نمودار تیلور و اریبی در جدول ۲ نشان داده شده است. کمترین پراکندگی و اریبی مربوط به اجرای نهایی است.

۷ جمع بندی و نتیجه گیری

پیچیدگی ناحیهای که رشد امواج در آن شبیهسازی میشود، میتواند بر نحوه شکل گیری امواج مؤثر باشد. در انتقال موج به نواحی کمعمق و بینابینی، سازو کارهای آب کمعمق، همانند زبری بستر، شکست، انتشار و استهلاک انرژی و نیز اندر کنشهای غیرخطی اهمیت پیدا می کنند. تأثیر عمق بر امواج ناشی از باد به سه شکل استهلاک در اثر شیب یا کمعمق شدگی، اندر کنشهای غیرخطی موج-موج سه گانه یا اندر کنشهای موج-موج غیرخطی چهارگانه خواهد بود. در آبهای کمعمق، پیچیدگیهای ناشی از عمق سنجی میتواند به دلیل وجود بستر نرمی باشد که اقلیم موج را تحت تأثیر قرار میدهد. در مناطقی که بستر نرم دارند، امواج بزرگ موجب تشکیل گل سیال در

لایه فوقانی بستر می شوند و انتقال جرم در گل سیال تحت تأثیر مداوم موج و نیروی گرانش صورت می گیرد. در این حالت اثر رسوخ اوربیتال های موج به درون لایه گل سیال و انتقال انرژی به درون این لایه پس از تشکیل آن، موجب استهلاک انرژی و افت ارتفاع موج می شود. جهت دستیابی به نتایج نزدیک به واقعیت، لحاظ کردن این اثر گذاری ها اجتناب ناپذیر است. در این مطالعه، شبیه سازی ایجاد امواج در حالت وجود استهلاک ناشی از اندرکنش با بستر گلی در خلیج دیلم بررسی و نتایج زیر حاصل شد:

روند کلی ارتفاع موج شاخص با مشاهدات همخوانی
دارد. در شبیه سازی های اولیه بدون اعمال اثر لایه گل
سیال، نتایج شبیه سازی برای ارتفاع موج مشخصه
فراتخمین است؛

 در واسنجی مقدار زبری بستر، افزایش ضریب زبری بستر، استهلاک بیشتر امواج برای فرکانسهای پایین (دوره تناوبهای بزرگتر) طیف را در نتایج شبیهسازی به همراه دارد. تغییرات حاصل از حساسیتسنجی نسبت به ضریب بستر بسیار ناچیز و در محدوده رخداد طوفان و

- Carniel, S., Benetazzo, A., Bonaldo, D., Falcieri, F. M., Miglietta, M. M., Ricchi, A., and Sclavo, M., 2016, Scratching beneath the surface while coupling atmosphere, ocean and waves: analysis of a dense water formation event: Ocean Modelling, **101**, 101–112, http://dx.doi.org/10.1016/j.ocemod.2016.03.00 7.
- Chou, H. T., 1989, Rheological response of cohesive sediments to water waves: Ph.D. thesis, University of California, Berkeley.
- Copernicus Climate Change Service, CDS, C3S, 2017, ERA5: Fifth generation of ECMWF atmospheric reanalyses of the global climate Copernicus Climate Change Service Climate Data Store (CDS), date of access. https://cds.climate.copernicus.eu/cdsapp#!/ho me.
- Dalrymple, R. A., and Liu, P. L. -F., 1978, Waves over soft muds, a two-layer fluid model: Journal of Physical Oceanography, **8**(6), 1121–1131.
- De Wit, P. J., 1995, Liquefaction of cohesive sediment by waves: Ph.D. thesis, Delft University of Technology, The Netherlands.
- Elgar, S., and Raubenheimer, B., 2008, Wave dissipation by muddy seafloors: Geophysical Research Letters, **35**, L07611 https://doi.org/10.1029/2008GL033245.
- Foda, A. M., Hunt, J. R., and Chou, H. T., 1993, A nonlinear model for the fluidization of marine mud by waves: Journal of Geophysical Research, 98, 7039–7047.
- Gade, H. G., 1958, Effects of a non-rigid, impermeable bottom on plane surface waves in shallow water: Journal of Marine Research, **156**(2), 61–82.
- Ghader, S., Yazgi, D., Soltanpour, M., and Nemati, M. H., 2016, On the use of an ensemble forecasting for prediction of surface wind over the Persian Gulf: Proceedings of the 12th International Conference on Coasts, Ports and Marine Structures (ICOPMAS 2016).
- Hagen, S. C., Zundel, A. K., and Kojima, S., 2006, Automatic, unstructured mesh generation for tidal calculations in a large domain: International Journal of Computational Fluid Dynamics, 20(8), 593-608.
- Haghshenas, S. A., and Soltanpour, M., 2011, An analysis of wave dissipation at the Hendijan mud coast, the Persian Gulf: Ocean Dynamics, 61(2-3), 217-232.
- Hsu, W. Y., Hwung, H. H., Hsu, T. J., Torres-Freyermuth, A., and Yang, R. Y.,

فرکانسهای پایین است و در مابقی محدوده تغییر زیادی مشاهده نشده است؛

 در بررسی تأثیر نرخ استهلاک انرژی در اثر سفیدک موج و ضرایب آن، تنظیمات بهینه برای رابطه جانسن برای منطقه مورد مطالعه به دست آمده است؟

فعالسازی تنظیمات MUD اعمال شده در مدل
SWAN که کراننبر گ و همکاران (۲۰۱۱) ارائه کردند،
بهبود چشمگیری را در نتایج شبیه سازی نشان داده است.

سپاسگزاری

نویسندگان بر آنند تا در خصوص تأمین و تحلیل دادههای اندازه گیری، از سازمان شیلات ایران و شرکت دریانگار پارس و در خصوص مشاوره علمی، از جناب آقای دکتر سید هادی شمس نیا سپاسگزاری کنند. همچنین از دانشگاه تهران جهت حمایت از این کار پژوهشی سپاسگزاری می شود.

منابع

- Beyramzade, M., and Siadatmousavi, S. M., 2018, Implementation of viscoelastic mud-induced energy attenuation in the third-generation wave model, SWAN: Ocean Dynamics, **68**, 47–63, https://doi.org/10.1007/s10236-017-1118-4.
- Booij, N., Ris, R. C., and Holthuijsen, L. H., 1999, A third generation wave model for coastal regions, part I, model description and validation: Journal of Geophysical Research, 104(C4), 7649–7666.
- Bouws, E., and Komen, G. J., 1983, On the balance between growth and dissipation in an extreme, depth-limited wind-sea in the southern North Sea: Journal of Physical Oceanography, **13**(9), 1653–1658.

۴۸

- 2013, An experimental and numerical investigation on wave-mud interactions: Journal of Geophysical Research: Oceans, **118**(3), 1126-1141.
- Kaihatu, J. M., Sheremet, A., Holland, K. T., 2007, A model for the propagation of nonlinear surface waves over viscous muds: Coastal Engineering, 54(10), 752–764.
- Komen, G. J., Cavaleri, L., Donelan, M., Hasselmann, K., Hasselmann, S., and Janssen, P.A.E.M., 1994, Dynamics and Modelling of Ocean Waves: Cambridge University Press, Cambridge.
- Kranenburg, W., Winterwerp, J., de Boer, G., Cornelisse, J., and Zijlema, M., 2011, SWANmud: engineering model for mud-induced wave damping: Journal of Hydraulic Engineering, **137**(9), 959–975.
- MacPherson, H., 1980, The attenuation of water waves over a non-rigid bed: Journal of Fluid Mechanics, 97, 721–742.
- Mehta, A. J., Williams, D. J. A., Williams, P. R., and Feng, J., 1995, Tracking dynamic changes in mud bed due to waves: Journal of Hydraulic Engineering, **121**(6), 504–506.
- Mei, C., and Liu, P., 1987, A Bingham-plastic model for a muddy seabed under long waves: Journal of Geophysical Research, 92, 14581– 14594.
- Ng, C. N., 2000, Water waves over a muddy bed: a two-layer Stokes' boundary layer model: Coastal Engineering, **40**, 221–242.
- Rogers, W. E., and Holland, K. T., 2009, A study of dissipation of wind-waves by mud at Cassino beach, brazil, prediction and inversion: Continental Shelf Research, **29**(3), 676–690.
- Safak, I., Sahin, C., Kaihatu, J. M., and Sheremet, A., 2013, Modeling wave-mud interaction on the central Chenier-plain coast, western Louisiana Shelf: USA. Ocean Modelling, 70, 75–84,

https://doi.org/10.1016/j.ocemod.2012.11.006.

- Safak, I., 2016, Variability of bed drag on cohesive beds under wave action: Water, 8(4), 131, https://doi.org/10.3390/w8040131.
- Sahin, C., Safak, I., Hsu, T.-J., and Sheremet, A., 2013, Observations of suspended sediment stratification from acoustic backscatter in muddy environments: Marine Geology, 336, 24–32.
- Samiksha, S. V., Vethamony, P., Rogers, W. E., Pednekar, P. S., and Babu, M. T., 2017, Wave energy dissipation due to mudbanks formed

off southwest coast of India: Estuarine, Coastal and Shelf Science, **196**, 387–398.

- Shakeel, A., Kirichek, A., and Chassagne, C., 2019, Rheological analysis of mud from Port of Hamburg, Germany: Journal of Soils and Sediments, 1-10.
- Shamsnia, S. H., Soltanpour, M., Bavandpour, M., and Gualtieri, C., 2019, A study of wave dissipation rate and particles velocity in muddy beds: Geosciences, 9(5), 212.
- Sheremet, A., Jaramillo, S., Su, S.-F., Allison, M. A., and Holland, K. T., 2011, Wave-mud interaction over the muddy Atchafalaya subaqueous clinoform, Louisiana, United States: wave processes: Journal of Geophysical Research: Oceans, **116**(C6).
- Sheremet, A., and Stone, G. W., 2003, Observations of nearshore wave dissipation over mud sea beds: Jouranl of Geophysical Research, **108**(11), 3357, doi:10.1029/2003JC00188.
- Shynu, R., Rao, V. P., Samiksha, S. V., Kessarkar, P. M., Vethamony, P., Naqvi, S. W. A., Babu, M. T., and Dineshkumar, P. K., 2017, Suspended matter and fluid mud off Alleppey, southwest coast of India: Estuarine, Coastal Shelf Science, **185**, 31–43.
- Siadatmousavi, S. M., Allahdadi, M. N., Chen, Q., Jose, F., and Roberts, H. H., 2012, Simulation of wave damping during a cold front over the muddy Atchafalaya shelf: Continental Shelf Research, 47, 165–177.
- Soltanpour, M., Shamsnia, S. H., Shibayama, T., and Nakamura, R., 2020, Experimental and analytical investigation of the response of a mud layer to solitary waves: Ocean Dynamics, **70**(2), 165-186.
- Tahvildari, N., and Kaihatu, J. M., 2011, Optimized determination of viscous mud properties using a nonlinear wave-mud interaction model: Journal of Atmospheric and Oceanic Technology, **28**(11), 1486-1503.
- Traykovski, P., Trowbridge, J., and Kineke, G., 2015, Mechanisms of surface wave energy dissipation over a high-concentration sediment suspension: Journal of Geophysical Research, 120(3),

https://doi.org/10.1002/2014JC010245.

- Tubman, M. W., and Suhayda, J. N., 1976, Wave action and bottom movements in fine sediments: ASCE, Proc. 15th ICCE (69), 1168–1183.
- Van Kessel, T., and Kranenburg, C., 1998, Waveinduced liquefaction and flow of subaqueous

mud layers: Coastal Engineering, 34, 109–127.

- Wells, J. T., and Kemp, G. P., 1986, Interaction of surface waves and cohesive sediments: field observations and geologic significance, in Mehta, A. J. (Ed.), Lecture Notes on Coastal and Estuarine Studies, 14, Estuarine Cohesive Sediment Dynamics, 43–65.
- Winterwerp, J. C., Boer, G. J. D., Greeuw, G., Greeuw, G., and Maren, D. S. V., 2012, Mudinduced wave damping and wave-induced.

liquefaction: Coastal Engineering, 64, 102-112

- Winterwerp, J. C., de Graaff, R., Groeneweg, J., and Luijendijk, A., 2007, Modelling of wave damping at Guyana mud coast: Coastal Engineering, **54**(3), 249–261.
- Yamamoto, T., Koning, H., Sellmeijer, H., and van Hijum, E., 1978, On the response of a poro-elastic bed to water waves: Journal of Fluid Mechanics, 87, 193–206.

Wind-wave generation, affected by mud-induced wave dissipation in Deylam Bay

Fatemeh Ameri¹, Seyed Abbas Haghshenas² and Sarmad Ghader^{3*}

¹M.Sc. Student, Department of Space Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran ² Assistant Professor, Department of Space Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran ³ Associate Professor, Department of Space Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran

(Received: 23 May 2020, Accepted: 05 September 2020)

Summary

Considerable decay of wave energy along the wave trajectory over muddy beds makes a different wave generation/transformation in comparison with sandy/rocky environments. The role of soft mud to dissipate waves has been recently implemented to SWAN wave model. A new dispersion relation obtained from a two-layer viscous model is implemented in the wave-simulation model, SWAN-mud, to consider wave decay in coastal areas due to the presence of fluid mud deposits. Significant wave heights over gentle muddy slopes are usually overestimated using default SWAN model setup, while it is expected that using SWAN-mud setup, improves the correlation between model simulations and real field measurements. However, considering the viscous assumption of mud behavior in developing new dispersion relation, the model results are highly dependent on the assumed mud rheology and mud behavior in reality.

The north-western part of the Persian Gulf is covered by mud deposits originated mainly from the Arvand River catchment area. Mud deposits up to 20 meters thickness are observed at the very shallow coast of Deylam Bay, which implies high rates of wave dissipation in the area; something which should be taken in to consideration for wave climate estimations. A set of 37-days field measurements in 2007 is available for model performance validation. This research aims to adopt various facilities implemented in SWAN wave model to regenerate the wave measurements at a mid-depth station in Deylam Bay, over the muddy bed of Northern Persian Gulf with acceptable accuracy. A number of about 30 model configurations are considered for wave generation over the mud coast of Deylam Bay. Input wind data are adopted from ERA5 product of ECMWF global model. WRF model is adopted to improve input wind data accuracy as well.

The focus of this study is to develop a proper hindcast and forecast system for predicting wave characteristics in the north-western of Persian Gulf, including the mud induced wave dissipation in the areas covered with soft muddy deposits. The developed model considering mud-induced wave dissipation is validated against available field data. Based on the achieved results, the ordinary SWAN model setup is not capable to well estimate all the storm events in the period of measurements. However, considering the mud-induced dissipation, implemented in SWAN-mud model, the developed model is capable to capture all the events with different combinations of wave properties in the study area. The final model predictions favorably agree with the field survey data in the study area.

Keywords: Wind wave generation, wave-mud interaction, SWAN wave model, muddy bed, wave damping

*Corresponding author: